τοῖς δ᾽ἀναβίωσθαν ἀτοπος, οὕτω θέμις ἁπᾶν. κοινῶν αὐτ
φησὶν ἵ καὶ οἱ τοῦτε τῆ θυήσκουσι τολμηρῶς πῶν μυήσηεῖσῃ
ἀπτόμενοι. ὅσοι τοίνυν ἐν τῇ ἀναστάσει τοῦ χῦ βούλεσθε σῦν
ναστῆναι αὐτῶ καὶ βασοποιηθῆναι διὰ τῆς μετανοίας πῶν
ἀθανάτων μυήσηεῖσῶν, ἀσθένοῦμε καθαρθῆναι δι᾽ αὐτῆ λοιπῶν
τούτων ἡμεῖς ἀφῶν τῆς συνήθειας. ἀγαπῶμεν καὶ φιλαδελφίαν
πορίπτυξώμεθα. μεταδῶμε τοῖς δεομένοις τροφῆς. σκέπ
πόμαστος. ἐ καὶ κατὰ δύναμιν. ὑπὲρ δυνάμιν ἀπαιτῆ
θε. δέχεται καὶ ποτήριον ὕδατος ψυχροῦ. καὶ τί χρία
10 πρόβης τοῖς πόνοι προσείπτομεν. μισήσωμε δὲ
πᾶσαν ἔριν καὶ διχοστασίαν. καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν βαρεῖαν
θεατείσωμε. καὶ ἐκμέσης τῆς χῆς βδελυξώμεθα. ὅτι ὡ
τοῦ πνικοῦ πάχος μεταχῶμε πνικῶς. ὅτι ὁ δοτικοῦ
πᾶν ἀβίωσ μεταλήψόμεθ. καὶ ἑορτάσωμε ἑορτῶ
15 κῶ δεκτῶ. ὅν ἀῶ χῶ τῶ ἀληθινῆ καὶ ἀκατάλυτ
ἑορτῶ ἡμῶν, ἀμήν

εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν βαΐων:

Ὁ μεν προφητικώτατος ἐν βασιλεῦσι δαβὶδ θαυμάξων
ἡλίου καλλὰ μήχανον. καὶ τάχος ἀκάματον, καὶ αὐτόσοφῆ
20 ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται
ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτῆ. ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ βολὴ αὐτῆ
καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. καὶ οὐκ ἔστι νοῦς
ὁ ἀποκρυβήσεται τῶ θέρμῶ αὐτοῦ. ἡ γὰρ ὁ σοφὸς τὸν
μέγιστον τοῦτον ἀστέρα, ὅπως καλῶς, ὡς νυμφίος βασιλικῶ
25 τοῦ ἑῶ ὄρεξιν. τάχος δὲ ὡς γίγας καὶ ὁ τοῦ ἐλαύνῶ πρὸ
τὸ κατὰ διάμετρον λῶ κάμενον. καὶ οὐ τὸ κάλλος φωστῆρ